

เทศน์เช้า วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะนะ วันนี้วันพระ วันพระตรงกับวันสารทจีนเสียด้วย วันสารทจีน วันตรุษ วันสารท วันตรุษ วันสารท มันมีมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ ประวัติศาสตร์จีน ๔,๐๐๐ กว่าปี ๔,๐๐๐ ปี ๕,๐๐๐ ปี แล้วมันเพิ่งมาชัดเจน รวมเป็นจักรพรรดิ จีนฮ่องเต้องค์แรก แต่ก่อนหน้านั้นนะ มันก็เป็นประเทศเล็กประเทศน้อย เป็นแคว้นแคว้นไป พอเป็นแคว้นแคว้นก็เหมือนเรา

ไปดูสิ มนุษย์กินคนๆ นะ เขารุกรานกัน เขาฆ่ากัน เขาแย่งชิงที่ทำมาหากินกัน ในสมัยนี้ ยังมีอยู่เลย แล้วสมัยโบราณทำไมเป็นแบบนั้น มนุษย์นะ มนุษย์แย่งชิงที่ทำมาหากินกันทั้งสิ้น แย่งชิงที่ทำมาหากินที่อุดมสมบูรณ์ ที่จะทำการเกษตร เขาแย่งเขาชิงกัน รบราฆ่าฟันกันมาตลอดนะ

แต่เวลาพระเจ้าอโศกมหาราช ก็แคว้นแคว้นก็แย่งชิง แต่พอศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วปกครองโดยธรรม ถ้าปกครองโดยธรรมนะ ให้จักรพรรดิ ให้ราชาเป็นธรรมๆ ถ้าเป็นธรรม ประชาชนจะเป็นธรรม ไม่ขูดรีด ไม่แก่งแย่ง ไม่ทำลาย ถ้าเป็นธรรมนะ มันเห็นมนุษย์เป็นมนุษย์ เห็นคนเป็นคน จะสูงส่งจะต่ำด้อยแค่ไหน มนุษย์เหมือนกัน มนุษย์ต้องมีอาหารเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง ต้องมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ถ้าเป็นธรรมๆ ใจ ถ้าเป็นธรรมๆ ถ้าใจเป็นธรรม ถ้าปกครองโดยธรรมๆ

วันนี้วันพระ ถ้าวันพระขึ้นมา วันพระคือผู้ประเสริฐ ประเสริฐที่ไหน ประเสริฐที่วัดไชโยไหม วันพระต้องไปวัดไชโยไหม ไปทำบุญกับพระไชโยไหม เวลาไปหาครูบาอาจารย์ ครูบาอาจารย์บอกทาน ศีล ภาวนา เวลาภาวนาขึ้นมา หาพระในใจของตน

ก่อนที่จะไปวัดไปวา พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูกไป เพราะพ่อแม่ให้ชีวิตนี้มาๆ สิ่งที่มีค่า มีค่าคือให้ต้นเหตุมาเลย ให้ต้นเหตุมาเลยเพราะเรามีชีวิต เราทำมาหากินได้ เราแสวงหาทรัพย์สมบัติได้ เราหาสถาบวรดาศักดิ์ได้ เพราะเรามีชีวิต

แต่ชีวิตนี้ สัตว์โลกเป็นไปตามกรรมฯ จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ถ้ามีบุญกุศลได้เกิดกับพ่อกับแม่ที่กำลังอุดมสมบูรณ์ พ่อแม่คนเดียวกันเวลาต่ำต้อยขึ้นมา ไปเกิดแล้วเราทุกข์เรายาก

เวลามหากษัตริย์ ราชา เศรษฐี อยากมีลูกๆ มีลูกยาก ใ้คนจนคนทุกข์คนเข็ญใจเป็นแม่เปิดเลย แม่เปิดเดิน ลูกเปิดเดินตามเป็นแถวเลย แสดงว่าคนมันทำบุญมาน้อย คนทำบุญที่จะเกิดมั่งมีศรีสุข เกิดในครอบครัวที่อุดมสมบูรณ์มันเกิดได้น้อย แต่เวลาเกิด เกิดในที่ต่ำต้อย เวลาเกิดมาพ่อแม่ไม่พร้อม เกิดแล้วยัดใส่ถังขยะ เกิดมาแล้วรัดคอให้ตาย เกิดมาแล้วไ้

นี่ไง บอกว่าการเกิดฯ เกิดเป็นมนุษย์เป็นอริยทรัพย์ เป็นอริยทรัพย์เพราะอะไร เพราะมนุษย์มีสมอง มนุษย์มีปัญญา มนุษย์สามารถสร้างสมบุญญาธิการต่างๆ ได้

ในบรรดาสัตว์สองเท้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด กว่าจะเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามา ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย ทานทุ้มเทเสียสละชีวิตแล้ว เสียสละชีวิตอีก เสียสละทุกๆ อย่าง จนมาเป็นอานาจวาสนาบารมีในใจของท่าน

เวลาเป็นอานาจวาสนาบารมีในใจของท่าน อุทกดาบส อาฬารดาบส “เก่งมาก ได้สมบัติ ๖ สมบัติ ๘ เหมือนเราเลย เก่งมาก เก่งมาก”

ครูบาอาจารย์ยกย่องขนาดไหน ถ้าเป็นรณะ ลอย ลอยเลย แต่ด้วยบุญญาธิการที่สร้างสมบุญมากมายมหาศาล ไม่เอา ไม่ใช่ ไม่ใช่เพราะอะไร เพราะในใจเรายังสงสัย ในใจเรายังอมทุกข์อยู่ ในหัวใจของเรามันยังทุกข์ มันจะเป็นใช่ไปได้อย่างไร สมบัติ ๖ สมบัติ ๘ มันก็แค่ฉาบโลกก็เท่านั้น มันเป็นไปไม่ได้ นี่เพราะอะไร เพราะการสร้างสมบุญญาธิการมา ถึงมีจุดยืนใจ มีหลักใจ

อะไรดี อะไรชั่ว ชั่วไม่เอา กะล่อนไม่เอา ตอแหลไม่เอา เอาแต่ความจริง แล้วความจริงเป็นความจริงของเราด้วย แล้วความจริง ความจริงเป็นสิ่งที่ไม่ตาย เข้ากับสมาคมไหนก็ได้ เข้าสังคมไหนก็ได้

แต่ถ้าต่อแหล่ ไม่กล้านะ กระมิดกระเมี้ยนๆ เพราะอะไร เพราะมันต่อแหล่ เพราะมันต่อแหล่มันถึงไม่มีความจริงในใจของมันไง ถ้ามันมีความจริงในใจของมัน มันถึงเคารพตัวมันไง ถ้าคนมีศีลๆ มีศีลที่ไหน มีศีลมันต้องเคารพตัวเองไง

ศีลในตำราในพระไตรปิฎกเป็นขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในตำรามันก็เป็นห้างร้านที่มันพิมพ์หนังสือขาย เป็นของใคร ชื่อมาก็จ่ายตั้งค์เอามา ศีลมีหรือ

ศีลมันจะเกิดขึ้น เกิดขึ้นจากการงดเว้น งดเว้น ถ้างดเว้นขึ้นมามันจะเป็นศีลขึ้นมา ศีลของคนคนนั้น ไม่ใช่ของใครด้วย ไม่ใช่พ่อแม่ถือศีล ลูกก็ไม่มี ลูกถือศีล พ่อแม่ก็ไม่ได้

ศีลเกิดจากใจดวงนั้น ใจดวงนั้นเป็นผู้กระทำ ถ้าใจดวงนั้นไม่มีศีล มันเป็นผู้ทุศีล มันทุศีล มันทำลายตัวมันเอง แต่มันรีนเริงนะ มันว่านี่เป็นประโยชน์นะ ใครๆ ก็ไม่รู้หรอก

กรรมไม่มีที่แฉ่งที่ลับหรือ ใครทำ คนคนนั้นได้ แล้วคนคนนั้นได้นะ คนคนนั้นไง มนุษย์เป็นสัตว์สังคม มันอยู่ในสังคมไง เพราะสังคมไง สังคมเวลาทำความชั่วร้าย วังเต้นกัน วังเต้นกัน เพื่อไม่ต้องได้รับโทษ แต่กรรมมันมีอยู่ในใจของมันเพราะอะไร เพราะมันไปวังเต้น มันเสียเงิน แล้วมันก็ทุกขร้อน เมื่อไหร่ไม่รู้เขาจะร้อนฟื้นคดีๆ

มันทำชั่วต้องได้ชั่วแน่นอน จะวังเต้นอย่างไร เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมไง ก็อาศัยสังคมไง อาศัยสังคมไว้ เห็นไหม

แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาท่านสอน ไม่มีที่ลับที่แฉ่งหรือ ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว แล้วเทวดาเห็น โลกาธาตุก็เห็น แล้วโลกาธาตุเห็น บารมีมันเกิดตรงนี้ไง

บอกว่า ทำไมทำดีแล้วไม่ได้ดี ทำดีแล้วไม่ได้ดี ทำดีแล้วไม่ได้ดี

มีงทำดีอะไร ทำดีของกิเลสไง กิเลสมันให้มันทำอย่างนั้นนะ ดีของกิเลสอย่างนั้น ชั่วร้ายอย่างนั้นดีของมีงไง

ถ้าดีของธรรม ดีของธรรมนะ ร่มโพธิ์ร่มไทร ธรรมทายาท องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้พระองค์เดียวนะ สอนสามโลกธาตุ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านพยายามสร้างธรรมทายาทเป็นร่มโพธิ์ร่มไทร ถ้าที่ไหนเป็นร่มโพธิ์ร่มไทร นกกา มันไปอาศัยร่มเย็น

แต่ถ้ามันเป็นทศิล ไม่มีหมาเข้าไปหอก มันรู้ คนเรามองตามันก็รู้ใจแล้ว พฤติกรรมมันฟ้องทั้งนั้นนะ พฤติกรรมการกระทำมันรับไม่ได้ ถ้าคนเขาจับไม่ได้ ใครเขาจะจับได้ ตัวเองยังรับตัวเองไม่ได้เลย นี่ไง คีล เวลาที่มีศีลมีธรรม

วันนี้วันพระ วันนี้วันสารทจีนด้วย วันสารทนะ เราเช่นไหว้ การเช่นไหว้มันมาแต่ครั้งแต่โบราณกาล การเช่นไหว้นะ ได้บุญไหม การเช่นไหว้ เรายกมือไหว้พ่อแม่เรา เรายกมือไหว้ญาติโกโหติกา นั่นคือความกตัญญูตเวที อันนี้มันมีมาแต่ดั้งเดิม มีมาดั้งเดิมนะ ดั้งเดิมที่ไหน

คนดี คนชั่ว คนดี คนชั่วมันมีแต่ดั้งเดิม แต่คนดี คนชั่ว มันดีหรือชั่ว ชั่วก็ยึดมันถือมันแต่ความทิฐิมานะของตน

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาแล้วไง เธออย่าร้องไห้ อย่าคร่ำครวญ อย่าพีรพีไร สิ่งนั้นมันผ่านไปแล้ว ให้ทำคุณงามความดีถึงกัน ให้เสียสละทานๆ เวลาเราทำคุณงามความดี อุทิศส่วนกุศลให้กับปู่ตายายของเรา

สิ่งที่เรากระทำๆ บุญคือความรู้สึกของใจ บุญคือความรู้สึก คือบุญกุศลในหัวใจนี้ ถ้าบุญกุศลในหัวใจนี้ เราทำคุณงามความดีแล้วมันปลื้มใจ มันมีความอบอุ่นหัวใจ มันรับรู้จากพุทธะในใจของตน อุทิศส่วนกุศลอันนี้ไง ญาติโกโหติกาของเราที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะขอให้มีความสุขอย่างนี้ ขอให้มีความสุขแจ่มแจ้งอย่างนี้ สิ่งใดที่เป็นเวรเป็นกรรมอย่าไปทำทำแล้วมันมีเวรมีกรรมกับใจดวงนั้น มโนกรรมๆ มีแน่นอน ใครเป็นคนทำ คนนั้นเป็นคนได้

นี่ไง เศรษฐีมหาเศรษฐีเขาอยากมีลูกมีเต้าของเขา มันมีได้ยาก ไฉนทุกข์คนจนมีมหาศาล นี่ยังดิ้นะ ได้เกิดเป็นคนนะ ถ้าไปเกิดเป็นไก่ ๔๕ วันเชือด ได้เกิดเป็นไก่ ไปเกิดเป็นนกให้เขาปล่อยในวัดไง อภัยทาน ปล่อยไปแล้วนะ ไปติดกัญชาเขา วิ่งกลับมาในกรงเขาอีก ไปเกิดอย่างนั้นหรือ

นี่ได้เกิดเป็นมนุษย์นะ เป็นอริยทรัพย์นะ แต่การเกิดมาแล้วมันก็อยู่ที่วาสนาของคน อยู่ที่วาสนาของคนนะ อยู่ที่อำนาจวาสนาของคน อยู่ที่บุญกุศลของคน

ถ้าได้ทำดีๆ อย่างพระโพธิสัตว์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย แม้แต่ครูบาอาจารย์ของท่านนะ รับประกันคำจูนเลย “มีความรู้เหมือนเรา เก่งกล้าเหมือนเรา เหมือนเราเลย”

เจ้าชายสิทธัตถะไม่เอา นี่ขนาดอาจารย์ยกย่องนะ ด้วยอะไร ด้วยอำนาจวาสนาที่ทำมานี่ไง คุณงามความดีเราทำของเราเอง เวลาจะตรัสรู้ ตรัสรู้เองในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาตรัสรู้ในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธศาสนาเกิดขึ้น มีพระพุทธรูปพระธรรม

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมมีรัตนะ ๒ เสวยวิมุตติสุขๆ ถึงเวลาแสดงธัมมจักขุ เวลาแสดงธัมมจักขุ ไป สิ่งที่พระอัญญาโกณฑัญญะมีดวงตาเห็นธรรมเพราะว่าใช้สติปัญญาของท่านเอง ไตร่ตรองในใจของท่านทะลุปรุโปร่งไป เวลาทะลุปรุโปร่งออกไป นั่นเกิดจากสติปัญญาของพระอัญญาโกณฑัญญะ ถ้าไม่มีสติปัญญาของพระอัญญาโกณฑัญญะมันจะมีธรรมจักรตรงไหน มันจะมีมรรคตรงไหน มันจะมีความจริงมาตรงไหน

ปัญจวัคคีย์ทั้ง ๔ ไม่มีสติปัญญาเท่ากับพระอัญญาโกณฑัญญะ แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็สั่งสอนๆ อบรมสั่งสอนไปจนเป็นพระโสดาบันทั้งหมด เทศนาอนัตตลักษณะสูตรเป็นพระอรหันต์หมดเลย เวลาไปได้ยสะมาอีก ๕๔

“ภิกษุทั้งหลาย เธอกับเรานะ พ้นจากบ่วงที่เป็นโลก” ไขข้อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณ ไฉยยกยอปอปั้น ไฉยศถาบรรดาศักดิ์ นี่บ่วงทางโลก

“เธอพ้นจากบ่วงทางโลกและบ่วงทางทิพย์ พ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและเป็นทิพย์” พ้นหมดเลย พอพ้นหมดเป็นอิสระไง พออิสระขึ้นมามันมองโลกได้แจ่มแจ้งไง

“เธอจงไปอย่าข้องทาง โลกนี้เขาเร่าร้อน โลกนี้เขาเร่าร้อนนัก”

ชาวพุทธต้องการพระที่ทรงศีลทรงธรรม ชาวพุทธต้องการพระที่เป็นที่พึ่งอาศัยที่ไว้วางใจได้ ชาวพุทธไม่ใช่หวาดระแวง เฮ้ย! ทำบุญได้ไม่ได้วะ เฮ้ยๆๆ ยึกยักๆ เพราะอะไร เพราะมันทำตัวไม่น่าไว้วางใจ

แต่ถ้ามันทำตัวน่าไว้วางใจ นี่ไง มนุษย์เป็นสัตว์สังคมๆ ใจ ใจพวกซี้ซั่มมันก็เข้าไปแอบไปอิงใจ ลูกศิษย์หลวงปู่มัน องค์สุดท้ายเสียด้วย ลูกศิษย์หลวงปู่มัน คนอื่นจะมาเป็นลูกศิษย์หลวงปู่มันไม่ได้ละ นี่องค์สุดท้าย ใครๆ จะมาต่อแถวไม่ได้ละ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรินิพพานไปแล้ว ๒,๐๐๐ กว่าปี พระที่บวชมาเป็นลูกศิษย์ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าหรือเปล่า ถ้าไม่ถึงไตรสรณคมน์ ไม่ถึงพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ บรรพชาเป็นสามเณรไม่ได้ บรรพชาเป็นสามเณรต้องถึงพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์

ถ้าถึงพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ พระพุทธรูปเจ้าก็เป็นอาจารย์ของเราไง พระพุทธรูปเจ้าเป็นอาจารย์ของเรา พระพุทธรูปเจ้าเป็นศาสดาใจ แล้วพระพุทธรูปเจ้าตายไปแล้ว ๒,๐๐๐ ปี เรายังเป็นลูกศิษย์ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านนิพพานไปทำไมต้องไปเอาชื่อเสียงท่านมาหากิน ทำไมต้องแข่งหน้าแข่งหลัง ทำไมต้องไปอวดเขา

นี่ไง ถ้ามันเป็นความจริง มันเป็นความจริง มันเป็นความจริงก็ความจริงที่เราเห็นแหละ

แบรนต์นะนะ เวลาเขาทำการตลาดมันก็ดังพักหนึ่ง แล้วเขาต้องหยอดเงินไปเรื่อยๆ โฆษณาเรื่อยๆ รีแบรนต์ๆ ต้องโฆษณาอยู่อย่างนั้นนะ

แต่ความจริงในหัวใจเป็นความจริงวันยังค้ำนะ จะไปอยู่บาดาลไหนมันก็มีความสุข ไปอยู่สวรรค์ชั้นใดมันก็มีมีความสุข อยู่มันก็มีมีความสุขใจ

นี่ไง วันพระ วันพระๆ มันประเสริฐที่หัวใจนี้ ถ้าประเสริฐที่หัวใจนี้ เราเกิดเป็นมนุษย์นะ มนุษย์ต้องมีปัจจัยเครื่องอาศัย มีปัจจัย ๔ ทางฆราวาสเขาต้องปากกัดตีนถีบเพื่อหาอยู่เลี้ยงปากเลี้ยงท้อง

พระนะ ภิกษุจารเลี้ยงชีพด้วยปลีแข้ง ได้มาจากน้ำพักน้ำแรงเหงื่อไหลไคลย้อยของญาติโยมเขา ญาติโยมเขาทำหน้าที่การงานของเขา เวลาเขาทำไร้ไถนาของเขาบากบั่นมาเพื่อหาเงินหาทองมา หาเงินหาทองเป็นน้ำพักน้ำแรงเขา

นี่เป็นปฏิกาหก วัตถุไทยทานที่ได้มาด้วยความสะอาดบริสุทธิ์ของเขา เวลาเขาเสียสละทานของเขา เขาเสียสละด้วยหัวใจของเขา เขาหวานพีชลงไปในเรื่องที่มีคุณค่า มันจะเกิดผลบุญผลกุศลของเขา

ไม่ใช่ไปหวานที่ไอ้ทุจริต ไอ้ต่อแหล่นั่นนะ มันไม่ได้อะไรขึ้นมาหรอก พืชพันธุ์มันไม่เกิดงิมันเกิดขึ้นมาได้เพราะที่นามันเลวทรามไง ถ้าที่นามันดีงาม ปฏิกาหก ภิกษุภิกษุอาจารย์เลี้ยงชีพด้วยปลีแข้งๆ

ผู้ที่มีคุณธรรม ผู้ที่ทำคุณงามความดีมา เวลาหลวงตาท่านออกป่าออกเขา หาบ้านเล็กๆ น้อยๆ ๓ หลัง ๔ หลัง เพราะไม่ให้เขามากวนใจ เวลาบิณฑบาตมาก็พอเลี้ยงชีพไป พอเลี้ยงชีพขึ้นมา ภิกษุเป็นผู้เลี้ยงง่ายไง แล้วผู้ที่ประพฤติปฏิบัติ ผู้ที่คั่นคว่าอยู่นะ มันเห็นมรรคเห็นผล เห็นการกระทำนั้นมันยิ่งใหญ่ นะ ไอ้เรื่องการอยู่การกิน ข้าวเปล่าๆ พอยังชีพก็พอ อะไรก็ได้ เขาไม่มาวิตกวิจารณ์กับการอยู่การกิน ไร้สาระ ไร้สาระมาก เขาวิตกวิจารณ์ว่าเอ็งมีเวลาภาวนาหรือเปล่า ทางจกกรรมมีหรือไม่

หลวงตาเวลาท่านไปเยี่ยมลูกศิษย์ลูกหาไป ท่านไปดูทางจกกรรม ดูทางที่นั่งสมาธิภาวนา เวลาท่านไปวัด เห็นไหม “วัดนี้ไม่มีทางจกกรรม” ทั้งๆ ที่ทางจกกรรมเต็มวัดเลย ท่านบอก “วัดนี้ไม่มีทางจกกรรม”

ไอ้พระไปต่อต้าน “ไม่เห็นหรือนะ ทางจกกรรมสร้างไว้มหาศาลเลย”

อย่ามาต่อต้าน อย่ามาแก้ไข ท่านไปดูถึงการเดินจกกรรม ถ้ามันเดินจกกรรม ทางจกกรรมมันต้องมีร่องมีรอย คนเดินจกกรรมนะ ทางจกกรรมนี้เรียบเลย คนภาวนานะ เขารักษาภิกขุของ เขา อายุตนะทั้ง ๖

คูลี ไปดูอะไร ไร ไปลานเปล่า ไปลานเปล่าไร ร่างกายนี้เปรียบเหมือนจอมปลวก ปิดมัน ๕ รู ตา หู จมูก ลิ้น กาย ปิดมันไว้ แล้วเปิดหัวใจไว้ จับไอ้เหี้ยตัวนั้นนะ ไอ้เหี้ย ไอ้เหี้ยนะ ไอ้เหี้ย คือไอ้พญามารนั้นนะ จับมันให้ได้

แต่เวลานักภาวนา “กิเลสมันเป็นนามธรรม เห็นมันได้อย่างไร”

มึงก็ไม่เห็นเหี้ยในตัวมึงไง ไม่เห็นเหี้ยที่มันทำลายมึงนั้นไง

ถ้ามันจับตัวเหียนั้นได้ เหี้ยคือพญามาร แล้วจับได้แล้วนะ จับได้เดี๋ยวมันดินหลุดมือไปนะ มันตีกลับเลย “เหี้ยไม่มีหрок ที่เ็งจับได้นั้นมันตัวปลอม ตัวจริงกูสำเร็จแล้ว” มันยังกะล่อนไปเรื่อยนะ ถ้าไม่ได้ศีล สมาธิ ปัญญา มรรค ๘ ไปใคร่ครวญแก้ไข

เวลามารมันห่มหนังเสือ เวลามารมันพลิกว่ามันเป็นธรรมๆ เวลากิเลสกับธรรมมันอยู่ใกล้เคียงกัน เวลามันพลิกมันแปลงขึ้นมามันทั้งกะล่อนมันปลิ้นปล้อน ทั้งหลอกทั้งหลงใจ

แต่ถ้าเป็นธรรมๆ นะ ท่านเงียบ ภิกษุเป็นผู้เลี้ยงง่าย เงียบสงบ กลิ่นของศีลกลิ่นของธรรมมันทวนลม กลิ่นของความหอมต่างๆ ไปตามกระแสลมนะ กลิ่นของศีลกลิ่นของธรรมขจรขยายไปทั่วสามโลกธาตุ

แม้แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เทวดา อินทร์ พรหมมาฟังธรรม หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านไม่มีเวลาว่างเลย เทวดา อินทร์ พรหมมาฟังธรรมตลอด ฟังธรรมๆ เพราะอะไร เพราะเทวดามันก็ทุกข์ พรหมก็ทุกข์นะ รู้ไหมว่าพรหมก็ทุกข์ ทุกข์เพราะมันจะสิ้นอายุขัย มันจะต้องตาย มันถึงหาอยากมีบุญกุศลต่อเนื่องชีวิตเขาไปให้เขามีแต่ความสุข อย่าไปเจอแต่ความทุกข์ความยากในหัวใจของเขา นี่ผู้ที่แสวงหาสัจจะความจริง หาสัจจะความจริง เห็นไหม

เธออย่าคร่ำครวญ อย่าร้องไห้ อย่าฟุ้งฟิไร เอาความดีของตน ทางจกกรม ที่นั่งสมาธิภาวนาค้นคว้าหาใจของตน แล้วถ้ามันได้ใจของตนแล้วนะ ได้ใจของตนก็คือได้ธรรม

หลวงปู่มั่นบอกเอง ได้ธรรมคือได้ใจของตน ได้ใจของตนคือได้ธรรมะในสังขารขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เอวัง